

(727) “ तीकृ गतौ ” (I-भ्वादिः-106. सक. सेट्. आत्म.)

तीककः-किका, तीककः-किका, तितीकिषकः-षिका, तेतीककः-किका ;
तीकिता-त्री, तीकयिता-त्री, तितीकिषिता-त्री, तेतीकिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचीभृघातुवत् (530) ज्ञेयानि ।

(728) “ तीर कर्मसमातौ ” (X-चुरादिः-1912. सक. सेट्. उभ.)

अदन्तः ।
तीरकः-रिका, तितीरयिषकः-षिका ; तीरयिता-त्री, तितीरयिषिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकक्रीटघातुवत् (194) ज्ञेयानि । तीरम्,
दक्षिणतीरम्, दक्षिणतारम्, उत्तरतीरम्, उत्तरतारम्, ‘ दिक्छन्देभ्यः
तीरस्य तारभावो वा वक्तव्यः ’ (वा. 6-3-109) इति वचनेन तीरस्य
तारभावः विकल्पेन भवति । ल्युटि-^Aतीरणम् ।

(729) “ तीव स्थौल्ये ” (I-भ्वादिः-565. अक. सेट्. पर.)

तीवकः-विका, तीवकः-विका, तितीविषकः-षिका, तेतीवकः-विका ;
तीविता-त्री, तीवयिता-त्री, तितीविषिता-त्री, तेतीविता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि क्रीलघातुवत् (195) बोध्यानि । क्विपि—
¹सुत्युः-सुतीवौ-सुतीवः इति रूपाणि । तीवः^B ।

(730) “ तु गतिवृद्धिर्हिंसासु ”

(II-भ्वादिः-1034-A. सक. अनि. पर.) [अ]

‘ तु इति सौत्रो धातुः गतिवृद्धिर्हिंसासु ’ इति सि. कौमुदी । “ अत्र
व्याख्यानमेव शरणम् ” इति बालमनोरमा ।

1. क्विपि ‘ ञ्छोः शृङ्नुनासिके च ’ (6-4-19) इति वकारस्योऽ । यणादेशे सोः
स्वविसर्गौ ।

A. ‘ दुष्पारदुश्चरिततीरणकृद्यथेशो नो चक्षमे पुटयितुं तमकत्रितोष्मा ॥ ’ धा. का. 3.59.

B. ‘ अभीवितां नाप्यतिमीवितां श्रितं तनुं सुतीवोरुमनीवमध्यमाम् ॥ ’ धा. का. 1.72.

[अ] अदादौ ‘ रु शब्दे ’ इत्यत्र माधवधातुवृत्तौ एवं दृश्यते—“ ‘ तुस्तुशम्यमः—’
(7-3-95) इत्यत्र वृत्तौ—‘ तुः इति सौत्रो धातुः ’ इति । अत्र न्यासे—
‘ वृध्यर्थे इति एके । हिंसार्थे इति अपरे ; यस्य च लुग्विकरणत्वं स्मर्यते ।’
इति । वर्धमानश्च—‘ तु इति वृद्धिर्हिंसयोरदादौ स्मर्यते ’ इति । हरदत्तस्तु—
(१०१) वृद्धयर्थत्वमभिधाय, ‘ गत्यर्थे इति एके । हिंसार्थे इत्यपरे ।’ इति । ‘ त्रिष्वपि ’
इति बोधिन्यासे ।” इति ।